

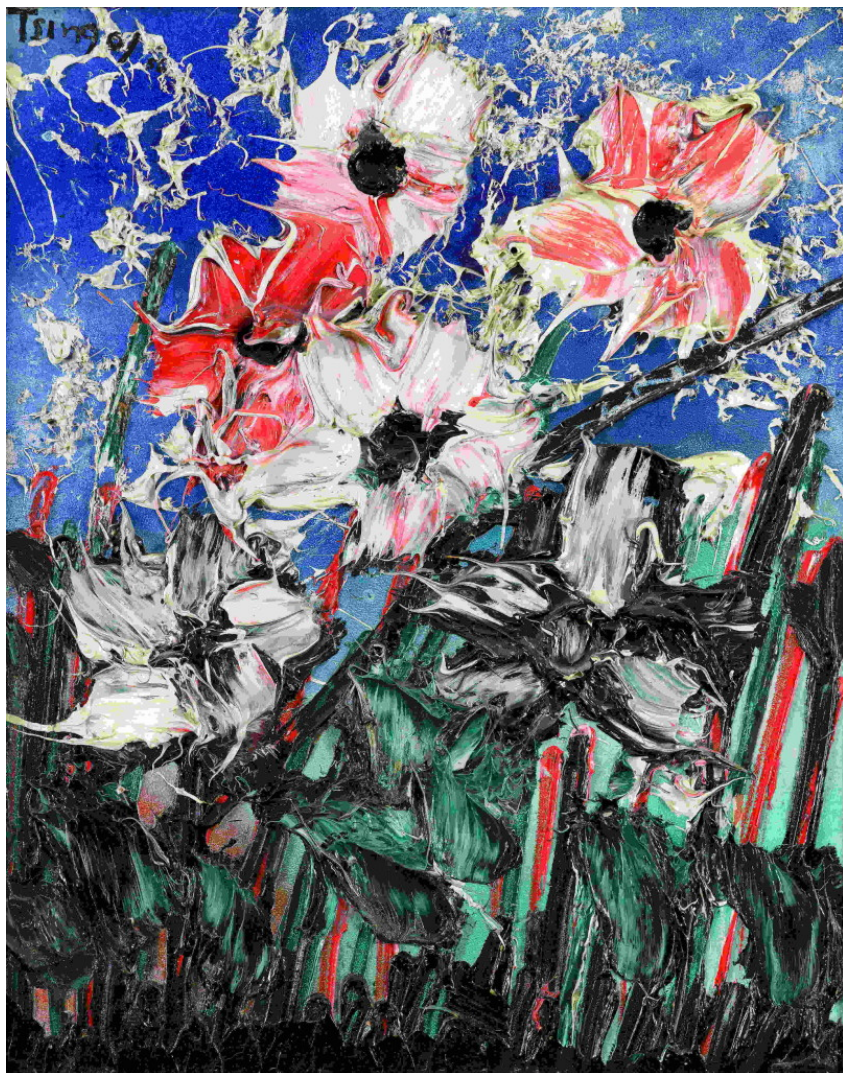
Θάνος Τσίγκος: ο ζωγράφος των λουλουδιών

[Πολιτισμός / Ζωγραφική & Εικαστικές Τέχνες / Πολιτισμός](#)

[Κατερίνα Χουζούρη](#)

Θεωρείται ως ο μεγάλος ανθογράφος του 20^{ου} αιώνα, για τα συγκλονιστικά λουλούδια που κυριαρχούν στα έργα του. Στην Αίθουσα Γιάννη και Ελένης Βάτη, στην Ερμούπολη, εγκαινιάστηκε πριν από λίγες ημέρες και θα διαρκέσει έως τις 3 Σεπτεμβρίου, έκθεση αφιερωμένη στο έργο του διεθνούς εμβέλειας και ακτινοβολίας ζωγράφου, Θάνου Τσίγκου με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννηση του. Την επιμέλεια της έκθεσης -η οποία γίνεται σε συνεργασία με τον Δήμο του νησιού- έχει ο πρόεδρος της εικαστικής επιτροπής Σύρου - Ερμούπολης, Κώστας Ιωαννίδης.

Θ. Τσίγκος

Η έκθεση - αφιέρωμα στα 100 χρόνια από τη γέννηση του Θάνου Τσίγκου, του «ζωγράφου των λουλουδιών», όπως έγινε γνωστός, ο οποίος έζησε και δούλεψε στο Παρίσι και πέθανε στην Αθήνα, περιλαμβάνει 34 έργα, τα οποία προέρχονται από την συλλογή του ανιψιού του Θάνου Τσίγκου, από το δήμο Ασπροπύργου, καθώς και από ιδιωτικές συλλογές.

Θ. Τσίγκος

Ο συλλέκτης Κώστας Ιωαννίδης, ο οποίος έχει ως σήμερα διοργανώσει τρεις εκθέσεις με έργα του Θάνου Τσίγκου, σημειώνει με αφορμή αυτή την τρίτη έκθεση: «τον Τσίγκο τον γνώρισα στο Παρίσι για λίγο διάστημα κι έτσι δεν μπόρεσα να κάνω πολύ παρέα μαζί του, μ' αυτόν τον τόσο φιλοσοφημένο άνθρωπο, ούτε να αποκτήσω πολλούς πίνακες του... Από την καλή μου φίλη Iris Clert έμαθα ό,τι δεν ήξερα για τον Τσίγκο... Δεν σταματούσε να μιλά για την καλοσύνη και την ανθρωπιά του, πονούσε με τη μιζέρια και τη φτώχεια των ανθρώπων... Ο Τσίγκος έφυγε από τη ζωή πολύ νέος... Έτσι η παγκόσμια ζωγραφική έχασε έναν μεγάλο καλλιτέχνη».

Θάνος Τσίγκος

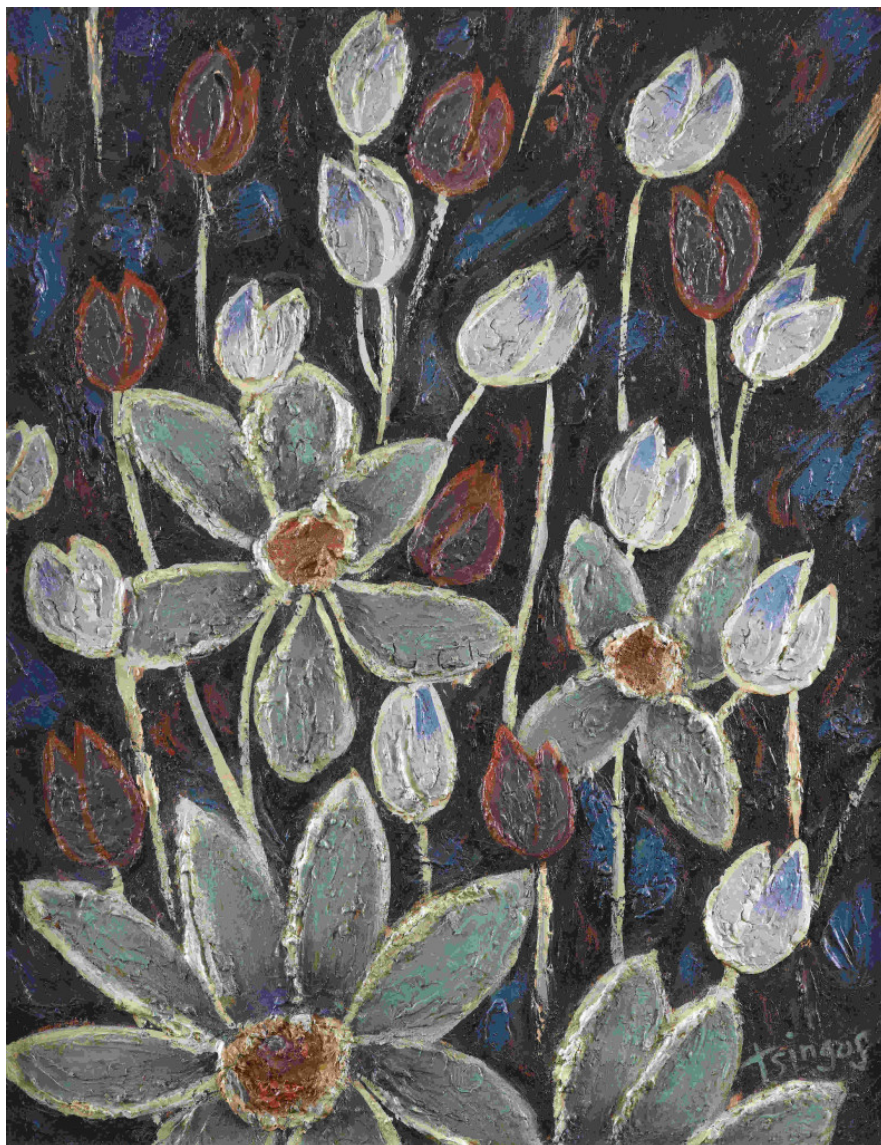
Ο Θάνος Τσίγκος γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1914. Σπούδασε στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου και εργάστηκε ως αρχιτέκτονας έως το 1939. Κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, υπηρέτησε στη Μέση Ανατολή. Μετά τον πόλεμο, το 1946, συνεργάστηκε στο σχεδιασμό της Μπραζίλια, με σύσταση του ίδιου του Le Corbusier. Το 1948, εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου ασχολήθηκε αρχικά με το πρωτοποριακό θέατρο και στη συνέχεια με τη ζωγραφική. Η πρώτη του ατομική έκθεση έγινε στο Παρίσι το 1950, ενώ ακολούθησαν και άλλες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στη Γαλλία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Το 1961 επέστρεψε στην Αθήνα, όπου έκανε δύο ατομικές εκθέσεις. Πέθανε πάμπτωχος το 1965, στην Αθήνα. Εκθέσεις έργων του, έγιναν στην Ελλάδα μετά το θάνατό του. Αναδρομικές εκθέσεις του οργανώθηκαν το 1965 (Τεχνολογικό Ινστιτούτο Αθηνών), το 1980 (Εθνική Πινακοθήκη και Centre Georges Pompidou στο Παρίσι) και το 2005 (Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Ελευσίνας).

Θ. Τσίγκος

Στη στήλη «Τεχνοκριτικά Σημειώματα», της εφημερίδας «Η Καθημερινή», με ημερομηνία 12-5-1965, έγραφε ο τεχνοκριτικός Άγγελος Προκοπίου, με αφορμή την αναδρομική έκθεση έργων του Θάνου Τσίγκου, που έγινε το 1965, στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο Αθηνών:

«Έχει μελετήσει την κίνηση των λουλουδιών, σε όλες τις φάσεις των ανθισμάτων τους. Όταν είναι ακόμη μπουμπούκια, όταν σαλεύουν τα σέπαλά τους, όταν η στεφάνη τους φανερώνει τα πέταλά της, όταν ανοίγουν διάπλατα τα ανθόφυλλά τους για να λειτουργήσουν οι στημόνες τους, να στείλουν τη γύρη στο μυρωμένο γυναικώνα και να καρποφορήσουν εκεί μέσα στα καρπόφυλλά του, μια νέα ζωή. Κι έπειτα, παρατηρεί την ανθοβολιά λίγο πριν αρχίσει η απάνθηση και το σκόρπισμα των ανθόφυλλων... ο θεατής που παρακολουθήσει τις μεταμορφώσεις του σχήματος των ανθών, από πίνακα σε πίνακα και από βλαστό σε βλαστό, καταλαβαίνει πως ο καλλιτέχνης πριν ελευθερώσει το χέρι του στο σχέδιο των λουλουδιών, πέρασε νύχτες και μέρες αφοσιωμένης αγάπης κοντά τους, ώστε να κατακτήσει τα μυστικά, της ανεξάντλητης μορφολογίας τους στο χώρο... Η σάρκα των λουλουδιών του Τσίγκου, κλείνει μέσα της μια ψυχή. Μας το φανερώνει η κίνησή τους και ο αδάμαστος πόθος τους για φυγή. Τινάζονται μέσα από την ανθοδοχή του μίσχου των, αγωνίζονται να λύσουν το δεσμό που τα κρατά ενωμένα μαζί του, υψώνονται, λυγίζουν, στρέφουν δεξιά και αριστερά».

Θ. Τσίγκος

Ο Θάνος Τσίγκος και το έργο του, δεν εκτιμήθηκε εγκαίρως στην Ελλάδα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι ένας «*artiste maudit*», δηλαδή «καταραμένος καλλιτέχνης», καθώς περιφρονήθηκε όσο ζούσε, ενώ η αξία της δουλειάς του, αναγνωρίστηκε μετά θάνατον. Σε ό,τι αφορά στη ζωγραφική του, κατατάσσεται στην τάση του *informel*. Πρόκειται για έναν όρο στη ζωγραφική που δόθηκε από τον Γάλλο κριτικό Tarie, στη δεκαετία του '50 και σημαίνει «το αντίθετο σε οποιαδήποτε φόρμα (μορφή)». Είναι μια διαφοροποίηση από την αφηρημένη τέχνη. Τα έργα του Τσίγκου, θα μπορούσε να πει κανείς, δεν είναι αφηρημένα, αποδίδονται αφαιρετικά.

Κατερίνα Χουζούρη

<http://bitly.com/1h1UTfO>